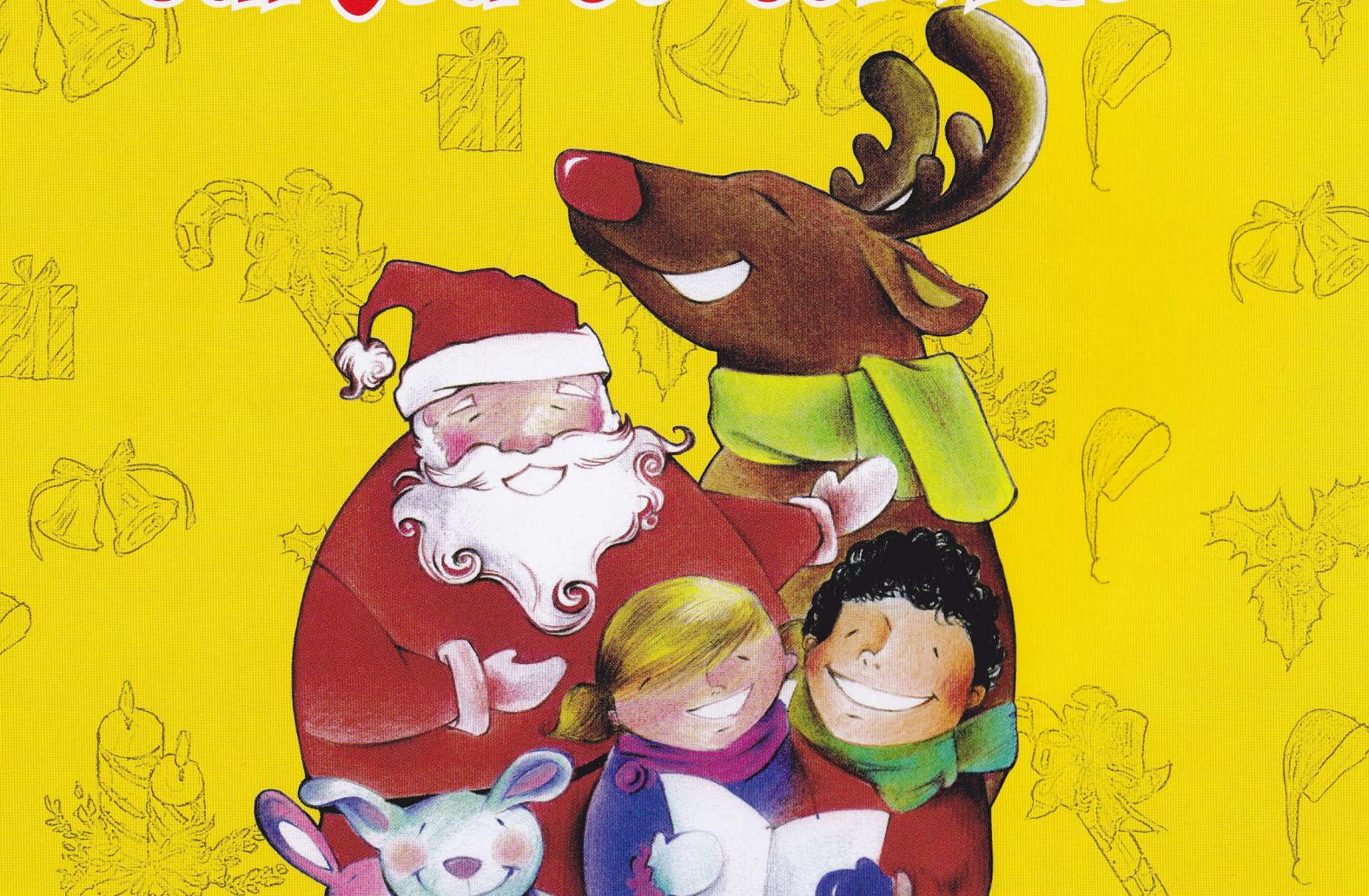

Libris

Reprezentanță pentru oameni și cărți

Cartea cu colinde

Discul conține melodiile:

1. Am plecat să colindăm
  2. O, ce veste minunată!
  3. Astăzi s-a născut Hristos
  4. Trei păstori
  5. Steaua sus răsare
  6. Cântec de Crăciun
  7. Bună dimineața la Moș Ajun!
  8. Moș Crăciun cu plete dalbe
  9. O, brad frumos
  10. Iată, vin colindători!
  11. Plugușorul
  12. Aho, aho
  13. Căprița
  14. Sorcova
  15. Jingle Bells
  16. Silent Night
  17. Joy to the World
  18. We Wish You a Merry Christmas
- Bonus tracks

Sculați-vă gazde mari
Noi umblăm a colinda
La mulți ani cu sănătate!

Muzica interpretată de corul de copii Luceafărul al Palatului Copiilor Iași

Aranjament muzical: Anca Apetroaiei

©2010 Editura Gama

Drepturile prezentei ediții aparțin Editurii Gama

Editor: Diana Mocanu

Illustrator: Anca Sandu

Redactor: Ana-Maria Tăbârcă

Art Director: Ella Nicuță

Cuprins

Am plecat să colindăm (melodia 1)	1
O, ce veste minunată! (melodia 2)	4
Astăzi s-a născut Hristos (melodia 3)	5
Trei păstori (melodia 4)	6
Steaua sus răsare (melodia 5)	7
Cântec de Crăciun (melodia 6)	8
Bună dimineața la Moș Ajun! (melodia 7)	9
Moș Crăciun cu plete dalbe (melodia 8)	10
O, brad frumos (melodia 9)	12
Iată, vin colindători! (melodia 10)	13
Plugușorul (melodia 11)	14
Aho, aho (melodia 12)	15
Căprița (melodia 13)	17
Sorcova (melodia 14)	18
Jingle Bells (melodia 15)	19
Silent Night (melodia 16)	20
Joy to the World (melodia 17)	21
We Wish You a Merry Christmas (melodia 18)	23

Am plecat să colindăm

Am plecat să colindăm
Domn, Domn să-nălțăm
Când boierii nu-s acasă
Domn, Domn să-nălțăm (bis)
Domn, Domn să-nălțăm
Domn, Domn să-nălțăm

C-au plecat la vânătoare
Domn, Domn să-nălțăm
Să vâneze căprioare
Domn, Domn să-nălțăm (bis)
Domn, Domn să-nălțăm
Domn, Domn să-nălțăm

Căprioare n-au vânat
Domn, Domn să-nălțăm
Și-au vânat un iepuraș
Domn, Domn să-nălțăm (bis)
Domn, Domn să-nălțăm
Domn, Domn să-nălțăm

Să facă din pielea lui
Domn, Domn să-nălțăm
Veșmânt frumos Domnului
Domn, Domn să-nălțăm (bis)
Domn, Domn să-nălțăm
Domn, Domn să-nălțăm

O, ce veste minunată!

O, ce veste minunată!
În Betleem ni s-arată,
Astăzi s-a născut cel făr' de-nceput
Cum au spus prorocii. (bis)

Că la Betleem Maria,
Săvârșind călătoria
Într-un mic sălaș, lângă acel oraș,
L-a născut pe Mesia. (bis)

Pe Fiul în al Său nume,
Tatăl L-a trimis în lume,
Să se nască și să crească,
Să ne mântuiască. (bis)

Povesti de Craciun

Ilustratii de Alexia Uldriște

Cuprins

De ce e bradul mereu verde? (după Florence Holbrooke)	3
Elfii și cizmarul (după Frații Grimm)	6
Crăciunul special al lui Papa Panov (după Lev Tolstoi)	10
Babușka (basm rusesc)	15
Bradul (după H.C. Andersen)	16
Zăpădița (basm rusesc)	20
Micuța Piccola (după Nora A. Smith)	23
Mănușa (poveste populară ucraineană)	26
Crăiasa Zăpezii (după H.C. Andersen)	30
Băiețelul din turtă dulce (poveste populară)	35
Darul magilor (după Charles Dickens)	37
Cucul de Crăciun (după Frances Browne)	41
Colindă de Crăciun (după Charles Dickens)	47
Scrisoare de la Moș Crăciun (de Mark Twain)	50
Răpirea lui Moș Crăciun (după L. Frank Baum)	53
Noaptea Sfântă (după Selma Lagerlöf)	59
Fetița cu chibrituri (după H.C. Andersen)	62

DE CE E BRADUL MEREU VERDE?

după Florence Holbrook

Era o zi friguroasă de toamnă. Cerul se acoperise cu nori plumburii, iar bruma pudrase frunzele cu ace mărunte de gheăță. Toate păsările zburaseră deja spre țările calde, unde aveau să aștepte primăvara, doar o privighetoare cu aripa ruptă rămăsese în urmă. N-ar fi rezistat zborului lung, dar nici frigul iernii nu știa cum să-l îndure. Neștiind ce să facă, s-a îndreptat spre pădure.

— Poate copacii îmi vor ține de cald, și-a spus ea.

Așa că a țopăit până la un mesteacăn argintiu, primul care i-a ieșit în cale.

— Măreț mesteacăn, mă lași să mă adăpostesc până la primăvară între crengile tale? a întrebat privighetoarea.

— Câtă îndrăzneală! a pufnit mesteacănul. La iarnă trebuie să am grija de frunzele mele, n-am timp de tine! Pleacă imediat!

Pasărea a țopăit mâhnită mai departe, până a ajuns dinaintea unui stejar falnic:

— O, stejar maiestuos, mă lași să mă adăpostesc până la primăvară între crengile tale?

— Ha! Altceva mai bun de făcut crezi că n-am? De parcă n-aș ști că nu vrei decât să-mi mănânci toate ghindele! Pleacă imediat!

Tristă, privighetoarea s-a oprit dinaintea unei sălcii pletoase:

— Dragă salcie, mă lași să mă adăpostesc până la primăvară între crengile tale?

— Nu vorbesc cu necunoscuții. Te rog să pleci! s-a încruntat salcia.

Biata pasăre nu mai știa încotro s-o apuce. Dar a țopăit mai departe, cu aripa strânsă, aproape plângând de frig și durere. Deodată, crengile unui brad s-au aplecat asupra ei și auzit o voce blandă:

— Încotro, micuță privighetoare?

— Nici eu nu știu... Niciun copac nu mă primește să mă adăpostesc între crengile lui, iar aripa ruptă nu mă lasă să zbor.

— Păi de ce nu-ți faci cuibul între crengile mele? Uite, cetina e mai deasă aici și te-ai putea încalzi.

— Și... aș putea să rămân până la primăvară? șopti privighetoarea, cu emoție.

Respect pentru pamantul său

— Da, mi-ar plăcea să te am oaspete în iarna asta!

Lângă brad se înalța un pin semet, care a promis să-i ajute și să-i ferească de vântul puternic al iernii. Mai încolo, un ienupăr a întins și el o crenguță de ajutor și i-a promis privighetoarei hrana pe săturate: bobitele de ienupăr sunt foarte bune pentru păsări! Si uite-așa, cu ajutorul celor trei prieteni, privighetoarea avea acum un cuib călduros, ferit de vânt, și suficiente bobite cât să nu moară de foame peste iarnă.

Copacii de la marginea pădurii s-au mirat:

- Eu prefer să nu-mi bat capul cu necunoscuți, a zis salcia.
- N-am vrut să-mi pun ghindele la bătaie, a recunoscut stejarul.
- De ce-aș vrea să am grija de-o zburătoare ciudată?! a întrebat mesteacănul cu indiferență.

Cei trei copaci erau foarte mândri de purtarea lor.

În seara aceea, Vântul de Miazănoapte s-a apropiat de pădure. A pufnit de câteva ori, în joacă, și suflarea lui înghețată a scuturat frunzele copacilor. Tare mult îi mai plăcea să vadă crengile goale, era distracția lui preferată! Așa că s-a dus la tatăl său, Regele Crivăț, și l-a întrebat:

- Tată, pot să spulber toate frunzele copacilor?
- Nu. Copacii care au fost buni cu privighetoarea pot să-și păstreze frunzișul.

Așa că Vântul de Miazănoapte nu s-a atins de ei, iar bradul, pinul și ienupărul au rămas verzi întreaga iarnă. Si verzi sunt încă, deși privighetoarea a zburat, de atunci, de multe ori până în țările calde și înapoi...

ELFII ȘI GIZMARUL

după Frații Grimm

C

răciunul era aproape, dar în căsuța cizmarului cel sărac nu se simțea aer de sărbătoare. Lemnele pentru foc erau pe terminate – tocmai acum, când gerul decora ferestrele cu flori de gheață –, iar cizmarul nu mai avea decât o singură bucată de piele, care-i ajungea taman pentru o pereche de ghete.

În seara aceea, cizmarul și-a pregătit și rânduit cu grijă uneltele, cu gândul să se apuce de lucru dis-de-dimineață. Dar, în zori, când intră în atelier, rămase mut de uimire: pe masă, perechea de ghete era gata făcută! Pielea fusese croită perfect, iar cusăturile erau desăvârșite! Cizmarul le întoarse pe toate părțile, dar nu putu să le găsească niciun cusur.

Curând, clinchetul clopoțelului de la intrare vesti un client. Bărbatul ceru să probeze o pereche de ghete, care i se potriviră atât de bine, încât plăti pentru ele de două ori prețul cerut de cizmar.

Bucuros, cizmarul cumpără lemne și suficientă piele pentru două perechi de ghete. Seara, își pregăti din nou toate cele trebuincioase ca să înceapă lucrul în zori și merse să se culce.

Înainte de răsăritul soarelui, cizmarul intră în atelier. Dar, ce să vezi? Pe masuță de lucru stăteau două perechi de ghete noi, gata lustruite.

— Mare minune! mormăi cizmarul în barbă, nemaiștiind ce să credă.

Ghetele s-au vândut, din nou, în doar câteva ore, iar din banii primiți cizmarul și-a cumpărat piele cât pentru patru perechi de ghete. Însă taina prin care, dimineața, lucrul era gata făcut nu-i dădea pace.

— Oare cine se strecoară, noaptea, în atelierul meu? Nu-i lucru curat, femeie, să știi! și-a arătat cizmarul îngrijorarea în fața nevesti-sii.

— Păi hai să vedem! Lăsăm lumânarea aprinsă și ne ascundem în spatele dulapului!

Zis și făcut! În acea seară, cizmarul și soția sa nu s-au dus la culcare, ci s-au ascuns în atelier, așteptând să vadă prin ce minune ajung ghetele gata făcute dimineață.

